

УДК: 338.48:330.3

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ

Рибальченко Ніна Павлівна

асистент кафедри туризму соціально-економічної географії та
краєзнавства

Мелітопольського державного педагогічного університету імені
Богдана Хмельницького

Сучасна галузь туризму – це одна з найпрогресивніших галузей світового господарства та найбільша галузь у світі за кількістю робочих місць для малого та середнього бізнесу. На жаль, в Україні туризму не приділяють належної уваги на державному рівні, аби використати потенціал галузі для розвитку економіки країни [3].

Сьогодні туризм стимулює розвиток багатьох елементів інфраструктури – готелів та інших засобів розміщення, підприємств харчування та торгівлі, закладів культури, транспортної мережі. Він гарантує збільшення доходної частини бюджету за рахунок податків. Також активний розвиток туризму утворює галузі, що обслуговують індустрію туризму, забезпечує зростання доходів населення та підвищення рівня добробуту нації [1].

Розвиток туристичної галузі стимулює зростання у дотичних сферах економіки, що є особливо важливим для регіонального розвитку України. Крім того, ми маємо надзвичайно широкі можливості для залучення національного туризму, завдяки своїм унікальним природним можливостям, багатій історичній та культурній спадщині.

На початку ХХІ століття в Україні відбувалися суттєві зміни у розвитку туристичної діяльності, які зумовили виникнення низки проблем:

- стихійності;
- значної територіальної нерівномірності розвитку;
- різкої переорієнтації на виїзний туризм (тобто, відтоку значних валютних коштів за кордон);
- згортання масового внутрішнього туризму та ін.

Основні тенденції розвитку туристичної сфери мають певні особливості:

- у 10-х роках ХХІ ст. відбулася зміна співвідношення обсягів внутрішнього та зовнішнього туризму на користь останнього;
- чисельність іноземних туристів значно скоротилася;
- відбулося різке зменшення кількості громадян, охоплених внутрішнім туризмом після 2014 року.

Падіння та коливання туристичних потоків, на наш погляд, можуть бути зумовлені наступними причинами:

- геополітичними, коли на території області з'явилися гарячі точки (зони АТО);
- погіршенням соціально-економічного становища країни в цілому та в регіонах зокрема;
- високою ціною туристичного продукту, що робить його недоступним для багатьох верств населення;
- технічною відсталістю та недостатнім розвитком інфраструктури туризму;
- незадовільним станом більшості автомобільних шляхів;
- слабкістю, або відсутністю реклами туристичних маршрутів.

Отже, актуальним завданням для країни є максимально задіяти її значний туристичний потенціал, відновити та збільшити туристичні потоки завдяки розвитку інфраструктури у туристично привабливих місцях, здійсненню картографування рекреаційно привабливих територій та покращенню соціально-економічної ситуації в цілому.

Література:

1. Корнева Д.А. Особливості розвитку туристичної інфраструктури в Україні / Д.А. Корнева // Вісник ДІТБ. - 2011. - №15. - С.174-180.].
2. Рибальченко Н.П. Головні перепони на шляху розвитку туристичної галузі України / Н. П. Рибальченко // Матеріали міжнародної науковопрактичної інтернет-конференції: Формування освітнього простору в умовах інформаційного суспільства. 2018. – С. 139-141.
3. Рибальченко Н.П. Проблеми державного регулювання в реформуванні туристичної галузі в Україні / Н.П. Рибальченко // Scientific Journal Virtus. – 2018. #25, June. – С. 208-212. - Режим доступу: <http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/2302/1/Journal25-208-211.pdf>